Het geboorteproces, een kosmische polsslag

15 november 1978
lezing 255

“Allerbeste vrienden, liefde en zegen gaan naar jullie allen uit. Jullie strijd om je weg uit de doolhof te vinden, jullie groei en verruiming zijn een gouden licht dat het hele universum doorstraalt.

Dat licht is een sterke kracht, die je op dit moment misschien niet voelt omdat er nog zoveel in je is dat je nog niet hebt kunnen verbinden. Toch leggen jullie steeds meer die verbanden, totdat er een moment komt waarop alles samenvloeit en er geen gepieker, geen angst, geen pijn meer is, alleen maar vrede en vreugde. Op een diep niveau van je wezen bestaat deze toestand van geluk nu al en in een verborgen kant van jezelf weet je dit ook. Deze kennis beschikbaar maken, dat is de grote taak die jullie allemaal op je hebben genomen.

Er zijn soms van die momenten waarop je de hand, de adem van God in je leven ervaart. Zo’n moment kan ieder ogenblik voorkomen en het kan opgeroepen worden door bepaalde ervaringen in je of buiten je. Op zulke ogenblikken vloeien innerlijk en uiterlijk samen en worden één werkelijkheid. Op zo’n moment ken je Gods werkelijkheid. Er bestaat eenvoudig geen enkele twijfel meer over. De vrede en vreugde die je op die momenten beleeft, kunnen niet onder woorden worden gebracht. Je weet dat alle afzonderlijke doelen waar je om bidt, uitlopen op één centraal punt: Gods werkelijkheid ervaren. Als je dat ervaart ben je al zuiver - althans op dat moment - want de zuiverheid van je opgeruimde, onbelemmerde geest komt dan vrij door alle lagen en omhulsels heen. Je bent zuiver, dus je hoeft niet meer te bidden om zuivering. Op zo’n moment weet je alles wat je moet weten - dus hoef je niet om inzicht, verlichting en begrip te bidden. Je begrijpt, je weet,

je bent verlicht. Op zo'n moment stroomt liefde door iedere ader van je lichaam en je ziel, dus hoef je niet om liefde te bidden. Op dat moment activeer je de grootste helende kracht die er is, dus hoef je niet om heling te bidden. Op zo'n moment heb je kracht, fantasie, hulpmiddelen en creativiteit, dus hoef je niet te bidden dat je zult slagen. Op zo'n moment ken je je grenzen, dus weet je wat juist en mogelijk is in je aardse bestaan op dit punt van je ontwikkeling.

Als deze zeldzame momenten voorkomen, baad je je in de genade van God. Al je gebeden stromen samen in één middelpunt. Door zo'n ervaring ga je begrijpen waar je werkelijk voor moet bidden: om Gods aanwezigheid te mogen ervaren, Gods hand in heel je leven, Gods adem in je eigen bestaan. Maar voor dat moment er is, kan het vaak noodzakelijk zijn je gebeden te verdelen teneinde dieper begrip te krijgen voor wat er op een gegeven moment in je leven nodig is. Bepaalde aspecten die aandacht nodig hebben, moeten een stempel in je ziel krijgen. Dat betekent niet dat je nu zou moeten ophouden met bidden voor de specifieke doelen die het totaalbeeld invullen, maar de tijd zal komen dat je eenvoudigweg bidt om in contact te kunnen komen met de kracht en de aanwezigheid van God, zonder te wachten op die speciale gelegenheden die in het begin alleen maar zelden voorkomen en af schijnen te hangen van omstandigheden buiten jezelf.

Geleidelijk aan word je zo opgeruimd, zo bevrijd dat het Licht veel vaker komt. Eerst zal het een indirecte gebeurtenis zijn, die zich ogenschijnlijk buiten je wil om voordoet, alsof jij er eigenlijk niets mee te maken hebt. Toch is het een rechtstreeks gevolg van inspanning, van positieve intenties en verbondenheid aan Gods wil. Oorzaak en gevolg zijn echter in hun uiterlijke verschijningsvorm van elkaar gescheiden door de tijd. In andere situaties heb je dikwijls ervaren dat, naarmate je als geheel groeit, oorzaak en gevolg dichter bij elkaar komen te liggen, totdat je het verband direct kunt waarnemen. Als dit zich voordoet met betrekking tot het ervaren van de kracht en de aanwezigheid van de Schepper, heb je zelfverwerkelijking bereikt. Dan heb je jezelf gezuiverd en verenigd. Dan kun je op het moment waarop jij dat wilt, één met Hem zijn. Dat is dan je persoonlijke wil, maar hier is deze volkomen in overeenstemming met de Hoogste Wil.

Dit geleidelijke groeiproces hangt af van jouw bereidheid om je hart te openen; daar heb je bijzondere moed voor nodig. Je moet bereid zijn de denkbeeldige gevaren te riskeren van werkelijk voelen met je hart,

jezelf voelen, je tederheid, je kwetsbaarheid, de schoonheid van de schepping, de innemendheid van anderen die strijden in hun pogingen om het licht te vinden. Als jij bereid bent, echt bereid, zal de Christusgeest het van je overnemen en de 'operatie' uitvoeren, hij zal het sterke slot, waarmee je je hart voor duizenden jaren afgesloten hebt gehouden, openbreken. Hoe opener je hart is, hoe beter het God in zijn wonderbaarlijke werkelijkheid kan binnengaan. Steeds vaker zul je door zijn adem geraakt worden, in alles zul je zijn hand voelen.

In deze lezing wil ik speciaal spreken over 'de wet van het juiste tijdstip', een wet die van toepassing is op de ontwikkeling van iedere entiteit. Jullie hebben deze wet vast wel opgemerkt en misschien weet je er ook vaag iets van. Maar het is van belang dat jullie haar grondig begrijpen. Volgens deze wet bestaat er op het pad van een individu een bepaalde, noodzakelijke tijdsvolgorde. Deze tijdsvolgorde is voor iedere entiteit totaal anders. Wat voor de ene persoon al helemaal in het begin in aanmerking genomen moet worden, omdat het een fundamentele sleutel is zonder welke verder niets werkelijk voltooid kan worden, kan voor een ander pas veel later aan de orde zijn. Jullie weten dat je aan het werk bent met verschillende niveaus. Jullie kennen de spiraalbeweging, die telkens weer opnieuw dezelfde reeks gebeurtenissen naar voren haalt. Er komt een punt waarop een spiraal zichzelf werkelijk heeft opgelost. Dan komt een heel nieuw aspect op de voorgrond, soms zo vreemd en onbekend dat het je in het begin een beetje angst inboezemt. "Ben ik dat?" vraag je dan af.

Dit is niet louter een kwestie van afdalen naar een dieper niveau van hetzelfde probleem. Het diepere niveau brengt niéuw materiaal naar boven dat je niet eerder mee kon aanpakken en het kan je ook een gevoel van hopeloosheid over je zelfzuivering geven. "Komt er dan nooit een eind aan?" Ik wil jullie waarschuwen voor dit gevoel en jullie zeggen dat het een goed teken van diepe vooruitgang is.

In het leven van de gemiddelde mens, die zich verre houdt van enig pad dat hem met zichzelf confronteert en die de mogelijkheid tot innerlijke groei en ontwikkeling zelfs niet ziet, worden deze tevoren verborgen aspecten in een nieuwe incarnatie als nieuwe taken opgenomen. De omgeving en de omstandigheden worden er speciaal op gericht deze aspecten naar buiten te brengen, aspecten die in vorige incarnaties niet op de voorgrond gebracht konden worden, omdat toen andere omstandigheden ander materiaal moesten activeren.

Met mensen die een intensief pad volgen, hetgeen jullie doen, kan het gebeuren dat dat, wat onder ‘normale’ omstandigheden pas in een toekomstige incarnatie voor je was weggelegd, nu al wordt vrijgemaakt. De innerlijke klok geeft aan dat de ziel er nu klaar voor is, omdat al het werk dat voor dit leven bedoeld was al voltooid is vóór het einde van het fysieke leven.

Deze extra taken, waarvan je niet zeker wist of je er in deze incarnatie wel mee zou kunnen omgaan, kunnen teveel lijken. Het komt je dan voor dat het misschien beter is ze te laten liggen tot later, wanneer je in je ‘spirituele thuis’ nieuwe krachten hebt verzameld. En vaak is dit waar en worden deze taken niet eens geprobeerd. Maar wanneer ze geprobeerd worden, is dat buitengewoon nuttig. Dat bespaart je een onmetelijke hoeveelheid energie en uitgaven, tijd en creativiteit, die anders verdeeld zouden moeten worden over nieuwe incarnaties die een speciale bestemming hadden om deze taken te vervullen. Vergeet ook niet dat, wanneer zulk nieuw en extra materiaal zich aan je voordoet om door jou aangepakt te worden, dat nooit gebeurt zonder jouw volledige instemming. Soms wens jij het op je te nemen en stemmen je spirituele raadgevers er niet mee in. Dikwijls bemoedigen zij je en waarschuwen je voor de moeilijkheden. Maar in deze staat van groter bewustzijn en inzicht, begrijp je dat het werkelijk wel de moeite waard is deze extra taak in dezelfde incarnatie op je te nemen.

Een hele tijd geleden heb ik enkele aspecten van het proces van reïncarnatie besproken. Misschien herinneren jullie je dat ik toen gezegd heb, dat bij de voorbereidingen voor een incarnatie het levensplan nauwkeurig wordt uitgestippeld en in de zielssubstantie wordt geëtst. Ik zeg jullie nu dat de zielssubstantie veel meer bevat dan het levensplan van je huidige incarnatie. Er is een totaalplan dat aangeeft wat er in het verleden voltooid is en er zijn toekomstige taken, als het ware in lagen opgeslagen, die vervuld moeten worden. Het is moeilijk deze spirituele feiten in menselijke taal over te brengen. Het kan al te eenvoudig klinken en daardoor misleidend zijn. In onze werkelijkheid bestaat er natuurlijk niet iets als hoog en laag, boven en beneden, of zoiets als tijd. Dus kunnen we ook niet spreken over verleden en toekomst. Maar er is wel een volgorde, een ritme dat zijn natuurlijke gang gaat. De ene stap moet logisch op de andere volgen. Elke stap heeft betekenis en kan onmogelijk op een verkeerd punt in de volgorde ondernomen worden. Dus alleen in die zin bestaat er een verleden en een toekomst, zijn er hogere en lagere niveaus.

Ik heb vaak gezegd dat zo nu en dan sommige mensen in hun huidige incarnatie een wedergeboorte ervaren. Toen Jezus sprak over de noodzaak opnieuw geboren te worden, verwees Hij niet alleen naar de werkelijkheid van reïncarnatie. Hij bedoelde er ook mee dat, om de waarheid van de levende God innerlijk te ervaren, een wedergeboorte plaats moet vinden. Dit wordt mogelijk door je levensplan voor deze incarnatie ten volle te volgen en dan die plannen op te diepen die liggen te wachten voor een volgende belichaming.

Het geboorteproces is nooit, onder geen enkele omstandigheid, een verschijnsel van een moment. Het gaat altijd geleidelijk. Zelfs puur fysiek wordt een menselijk wezen niet 'compleet' geboren. De baby verlaat de schoot van zijn moeder en wordt eerst alleen lichamelijk een afzonderlijke entiteit. Zelfs deze lichamelijke scheiding is nog niet direct volledig, het duurt een poosje voordat moeder en kind werkelijk gescheiden entiteiten zijn. En dit bedoel ik niet in de zin van onafhankelijkheid, want het is wel duidelijk dat een kind voorlopig nog niet in staat is voor zichzelf te zorgen. Als je er zorgvuldig over nadenkt, merk je op dat heel de kindertijd deel is van het geboorteproces. De geest wordt geleidelijk bevrijd, 'losgemaakt', geboren in de fysieke werkelijkheid. Nog geleidelijker en veel later kunnen iemands spirituele aard en hogere waarden geboren worden. Deze kunnen dikwijls ook 'ongeboren' blijven, wachtend op bevrijding in een toekomstig bestaan. Talenten hebben dikwijls tijd nodig om aan het licht te komen, in veel gevallen geruime tijd. Wat de ziel in vorige levens tot stand heeft gebracht, moet gevoed worden. De technische vaardigheden die in dit lichaam geleerd zijn, moeten verwerkt worden, zodat de innerlijke kennis een passend instrument heeft om zich uit te drukken.

Voor jullie, vrienden, is de tijd rijp om je meer van deze mogelijkheden bewust te worden - van de incarnatieprocessen die pas nu aan de oppervlakte komen of op een later tijdstip wanneer er voldoende 'grondwerk' is gedaan, wanneer je huidige levensplan is vervuld. Je moet met je gevoel naar je hele padproces luisteren en af en toe voldoende afstand van je zelf nemen om overzicht te krijgen. Dan zul je bespeuren dat er een proces van herboren worden aanvangt. Met sommige mensen gebeurt dit misschien nooit, niet zo zeer omdat zij niet even toegewijd als anderen aan hun eigen zuivering werken maar misschien omdat hun huidige taak al zo uitgebreid en veelomvattend is dat het voor dit leven genoeg is. Verwacht dus niet dat dit altijd gebeurt.

Ook is het nodig dat jullie je hoeden voor - in dit opzicht - te snelle en te eenvoudige aannames. Vaak wijst een nieuwe fase op je pad slechts op een ander facet van je huidige levensplan en heeft dat niets te maken met een extra taak, welke nu ondernomen kan worden of voor een latere incarnatie bewaard kan worden. Ik zou niet graag zien dat iedere keer dat iemand een ander aspect van zijn innerlijke ontwikkeling ingaat deze gemeenschap[1] zich massaal op deze verklaring stort. Een goed afgestemde gevoeligheid zal je uiteindelijk een dieper begrip voor deze processen geven. Het doet je ook beseffen dat een goddelijke geboorte nooit een gebeuren van één ogenblik is. Het is altijd een proces van langere duur.

Door het werk dat jullie op dit Pad doen, nemen jullie intens deel aan je eigen geboorteproces. Beschouw het hele zuiveringswerk als een *geboorteproces* want jullie baren je geest, onbelemmerd, onbelast, in zijn volle glorie. Stap voor stap werken jullie de omringende lagen weg. De geboorte van je geest vindt altijd in fasen plaats. Eén aspect werd geboren toen je op dit niveau je intrede deed. Andere delen werpen de omhulsels later af, een voor een. Tenslotte komt er een punt waarop je geest vrij en onbelast is, zonder enige omhulsels, belemmeringen of lagen die verwijderd moeten worden. Ik kan niet genoeg benadrukken dat jullie dit niet licht moeten opnemen. Ga ook niet over dit begrip discussiëren. Niet ieder inzicht dat een tot nu toe onbekend patroon onthult en ook niet iedere nieuwe fase wijst op het proces van blootleggen van materiaal dat gewoonlijk zou zijn bewaard voor een toekomstige incarnatie.

De informatie die ik jullie hier geef, moet niet verward worden met de werkwijze van vele helderzienden die iemand vertellen waar, wanneer en in welke vorm hij of zij in vroegere perioden van de geschiedenis geleefd heeft. Dergelijke informatie is - op enkele uitzonderingen na - meestal nutteloos en dient alleen maar de sensatie. Alleen als *karaktertrekken* en *houdingen* ter discussie staan, heeft dit enige waarde. En zelfs dan is het in de meeste gevallen beter wanneer het besef uit jezelf komt, door je eigen intuïtief opmerken. Dan kan een dergelijk inzicht een beeld compleet maken dat betrekking heeft op je strijd nu, op je huidige taak.

Het geboorteproces is, zoals ik zei, altijd een doorgaand proces.

[1] Hier wordt de Padwerk Gemeenschap in Phoenicia (N.Y.) in Amerika bedoeld. (Noot vertaler)

Misschien helpt het jullie om je het universum als een ademende entiteit voor te stellen. Iedere ademhaling is een pulsatie die voorwaarts dringt, die de tevoren inerte massa - de massa van de leegte - doordrenkt. Als de pulsatie eenmaal voldoende dikwijls en met voldoende intensiteit deze massa bereikt, begint deze zacht te worden. De levensadem komt binnen en er wordt bewustzijn geboren waar tevoren geen leven, geen bewustzijn en geen zijn was. Elke ademhaling bestaat uit uitbreiding, samentrekking en het statische moment daar tussenin.. Elk van deze bewegingen is bedoeld om leven te verbreiden, te verspreiden. Op deze wijze golft de pulsatie van leven voort. Elke pulsatie is weer een voortstuwing van de levenskrachten die de materie doordringen en geleidelijk met leven bezielen. Iedere incarnatie op het aardse vlak representeert een polsslag, een uitademing. Iedere keer dat het leven schijnt te sterven, vindt er een inademing plaats. De kracht van de polsslag wordt bepaald door de wil om op aarde in een lichaam te leven en door de mate waarin de taak wordt vervuld waar de entiteit voor is gekomen. Als de taak genegeerd wordt omdat innerlijk leven en waarheid ontkend worden, is de wil om te leven meestal zwak, hoewel het omgekeerde niet noodzakelijk waar is. Het is mogelijk dat de levenswil sterk is en het pad toch genegeerd wordt. In zulke gevallen heeft de geest de gerechtvaardigde hoop dat tenminste een deel van de taak misschien nog aanvaard en in het bewustzijn toegelaten wordt.

Ouderdom is een langzaam zich terugtrekken van de persoonlijkheid die eeuwig leeft. Als jullie, mensen, over doodgaan praten, lijkt dat voor ons (vanuit ons uitgangspunt), absurd. Er kan nooit dood zijn, er kan slechts een zich terugtrekken van leven zijn uit de uiterlijke omhulsels, waarbij deze opnieuw onbezield achterblijven. Wanneer de entiteit een lichaam opbouwt, bestaat dit lichaam uit materiaal dat tot dan toe nog levenloos is maar dat tot leven wordt geroepen. Op het moment dat de geest, de ziel, de persoon van dit omhulsel bezit neemt wordt het bezield met alle karaktertrekken en alle speciale combinaties van houdingen welke op dit punt van zijn ontwikkeling zijn of haar unieke persoonlijkheid vormen.

Elke verdere incarnatie representeert een verdere voortstuwing in het onbezielde. Heel geleidelijk zal de polsslag van het leven in dit speciale opzicht zo sterk zijn geworden, dat materie geen materie meer is, niet meer onbezield is. Zij blijft dan voor altijd doordrenkt met geest. De frequentie van haar vibraties is dan dermate hoog en verfijnd dat zij niet meer kan vergaan. Zij is dan volledig tot geest gemaakt. Zij

is zozeer door geest, door leven, door bewustzijn geabsorbeerd, dat zij geest, leven, bewustzijn is geworden.

Dit zijn geen loze speculaties. Jullie kunnen deze waarheid op het aardse niveau waarnemen door een heel eenvoudig gegeven: de verlenging van het leven, van de gemiddelde leeftijd van de mens. Niet al te lang geleden in jullie geschiedenis was de gemiddelde leeftijd dertig jaar, nu is die zeventig. In de niet al te verre toekomst - zelfs in jullie begrippen van tijd - zal de gemiddelde leeftijd honderd jaar en meer worden. De innerlijke betekenis van dit feit is dat de materie sterker met leven doordrenkt wordt. Daardoor krijgt het leven een groter uithoudingsvermogen. De voorwaartse stuwkracht van de polsslag kan dieper doordringen. Alles wat in de schepping bestaat, bestaat in de macrokosmos én in de microkosmos. Het herhaalt zich steeds weer in andere verhoudingen, andere gradaties, op andere manieren. Zo bestaan ook de levensadem, de levenscycli, de levensbeginselen allemaal in het groot en in het klein, gefundeerd op dezelfde voorwaarden en wetten. Het zal jullie helpen het leven te visualiseren als een voortdurend ademend verschijnsel, elke incarnatie als de representatie van een polsslag, elk terugtrekken uit de stof niet als een sterven van het leven, maar als terugtrekking, als inademing. Met deze visie versterken jullie jezelf en open je nieuwe deuren voor begrip. Nu is het voor jullie van het grootste belang ten volle te begrijpen wat de kracht van de pulsatie vormt, de menselijke levensadem; waardoor wordt de kracht bepaald van die afzonderlijke, kosmische polsslag die een menselijke incarnatie is?

Maar voor we dat bespreken, wil ik er hier graag aan toe voegen dat niet alleen het menselijk leven deze functie vervult. Het aardse niveau is speciaal ontworpen als een arena die in dienst staat van het doel: ‘het onbezielde of, zo je wilt, de leegte, te beademen’. Iedere plant, ieder dier, iedere levende vorm die op dit vlak bestaat, ademt leven in de materie. Eerst alleen tijdelijk, want na een poosje trekt dit leven zich weer terug, maar alleen om na verloop van tijd opnieuw te verschijnen. Maar de tijd komt dat het leven zich niet meer terugtrekt, ook niet uit het plantaardige, het minerale en het dierlijke leven. De stoffelijke vibraties worden zo verfijnd dat het leven geest wordt. Dan gaat de levensadem zo door dat het leven zich niet meer terugtrekt. De stuwkracht is dan zo sterk geworden, dat alles leven, alles geest is.

Het verloop van de menselijke ontwikkeling is anders samengesteld

dan bij andere levensvormen op aarde. Bij de mens speelt het bewustzijn een belangrijke rol. Nadat een bepaalde mate van ontplooiing bereikt is, kan het bewustzijn de energetische kracht en de duur van de pulsatie bepalen. Dit gebeurt op verschillende manieren.

In de eerste plaats is begrip van deze kosmische processen noodzakelijk. Daarom geef ik jullie deze lezing. Als jullie je het leven kunnen voorstellen én erover kunnen denken in deze termen voel je op een innerlijk niveau de waarheid ervan aan. Slechts heel zelden wordt zo'n visie verkregen zonder hulp en stimulans van buitenaf. De mensheid heeft nu in haar totale ontwikkeling een punt bereikt waarop dergelijke hulp gegeven moet worden om het proces te versnellen. Als jullie leven en dood gaan begrijpen als een pulserende adem, als jullie ervaren dat de geest voortdurend in de materie doordringt, gaat jullie hele wereldbeeld veranderen. Als je dit nieuwe bewustzijn toestaat in je te groeien en bezit te nemen van je wezen, moet je het leven, de dood en alles wat er gebeurt wel op een heel andere manier gaan ervaren. Dat is een bevrijdende manier van doen en daardoor kunnen de existentiële boosheid, woede en angst over leven en dood, die we kort geleden in een andere lezing hebben besproken, worden geëlimineerd. Maar dit aan te horen en op te bergen als extra spirituele informatie is niet genoeg. Je moet de voelsprieten van je eigen verbeeldingskracht, van je innerlijke zintuigen en je diepere visie uitsteken om deze kennis geleidelijk tot je eigen ervaring te maken.

Een andere bepalende factor is natuurlijk je houding. Als er problemen rijzen, is het menselijk om ontmoedigd te raken. Als je in verwarring verkeert of pijn hebt, als je ergens teleurgesteld of ongelukkig over bent, is het heel gewoon dat je de moed verliest. Daar doe je niet veel aan. Maar met dit groeiende bewustzijn in je leer je misschien beetje bij beetje dat het heel wezenlijk is je kracht tegenover het leven in tact te houden en je innerlijke levenslust niet door negatieve ervaringen te laten verzwakken. Jouw innerlijke wil heeft rechtstreeks invloed op de hartslag van je levenskracht. Jouw keuze de situatie meester te willen zijn, er het beste van te maken, ervan te leren, uit je leven te halen wat erin zit, heeft rechtstreeks invloed op de kosmische polsslag die je persoonlijk bestaan bezielt. Behalve het begrip dat ik al noemde, vereist dit goede wil, moed en vertrouwen, en die zul je hebben in de mate dat je jouw rol in de schepping wilt vervullen.

Ieder geschapen wezen zonder uitzondering, speelt zo'n rol. Want ieder

wezen is een rechtstreekse uitdrukking van de Schepper. In ieder wezen leeft een deel van de Schepper. Het gehele Plan van Verlossing is een gezamenlijke inspanning om alles te doordringen met leven, met bewustzijn, met de goddelijke vreugde die zo volmaakt is dat ik het niet onder woorden kan brengen. Ik zei reeds dat alles zowel in de micro- als in de, macrokosmos in vele herhalingen bestaat, want de principes van de schepping zijn volmaakt en kunnen aan veel verschillende situaties en omstandigheden worden aangepast.

Laten we nu het verschijnsel van de polsslag overdenken. In het menselijk lichaam verwijst de polsslag naar de vitale kenmerken, het functioneren van het bloed, de aderen en het hart. Welnu, op grotere schaal is ieder menselijk leven, iedere levensmanifestatie een polsslag. Deze ene polsslag die een hele incarnatie vormt, bestaat uit vele 'kleinere' polsslagen, bij gebrek aan een beter woord. Wat ik wil zeggen is dat de polsslag gedurende een levensperiode vele malen herhaald wordt om het spirituele bloed in verharde, onbezielde materie te pompen. Zo kloppen er vele slagen in de loop van een levenstijd. Er zit variatie in deze slagen. Soms is de slag krachtig, andere keren verzwakt hij. Het geheel van de incarnatie is de alomvattende polsslag.

Hieraan zie je hoe hetzelfde scheppingsprincipe zichzelf herhaalt en zich op verschillende wijzen manifesteert. Ik zei al eerder dat in enkele gevallen een mens zijn of haar volgende incarnatie of althans een deel daarvan in dezelfde levensperiode kan leven, als zijn levensperiode al geheel tot vervulling gebracht is. In plaats van dat het leven zich terugtrekt, zet een nieuwe polsslag in, die andere omstandigheden, een andere taak inluidt. Dit gebeurt vaak ook binnen het raamwerk van dezelfde omvattende taak, zodat de uiterlijke levensomstandigheden helemaal niet hoeven te veranderen. Soms echter kunnen ze ingrijpend veranderen; het is afhankelijk van verschillende dingen.

De nieuwe polsslag is aanvankelijk dikwijls zwak. Er is een breuk opgetreden, hoewel die niet zo drastisch is als wanneer het lichaam sterft en later onder geheel nieuwe omstandigheden weer geboren wordt. Maar niettemin is er een breuk. Vaak wordt die ervaren als een intensieve, soms langdurige crisis. Omdat een crisis pijnlijk is, verzwakt dat de polsslag. Pas als het nieuwe leven volledig begrepen en verwelkomd wordt, kan zich een nieuwe continuïteit gaan ontwikkelen en kan de nieuwe kosmische polsslag in de entiteit weer met vernieuwde kracht beginnen.

Als je deze woorden hoort ben je misschien bang dat er iets dergelijks gaat gebeuren. Je geeft er waarschijnlijk de voorkeur aan in langzamer stadia vooruit te gaan. Ik zeg jullie dat - geheel los van de enorme waarde voor je persoonlijke ontwikkeling en voor het overkoepelende Grote Plan - het een misvatting is te denken dat de overgang naar een nieuwe incarnatie in hetzelfde lichaam traumatischer is dan de grotere onderbreking van sterven en opnieuw geboren worden. In veel mensen maakt de angst voor de dood het sterven traumatisch. De dreigende vernietiging belemmert de entiteit de zoetheid van de overgang te ervaren. In veel gevallen kan dit pas veel later beleefd worden, nadat het werkelijke van het tijdelijke gescheiden is.

Geboorte is altijd traumatisch en pijnlijk. Hier heb ik eerder in een andere context over gesproken. De persoonlijkheid moet in een zeer strakke structuur geperst worden en dit wordt als pijnlijk ervaren. Als je ziet hoe de baby vecht en weerstand biedt, is het niet moeilijk dit waar te nemen. Het is ook traumatisch voor de entiteit om - voor het proces van de geboorte in de materie begint - tijdelijk afstand te doen van het volle bewustzijn en af te wachten tot het langzaam, stap voor stap weer ontwaakt. Dat lijkt een groot risico. Zal alles wat je als onbelaste geest weet wel opnieuw je hersens bereiken, door de materie en door de vage ervaringen van het aardse leven heen? Is het niet veel verkieslijker in de continuïteit te blijven die je door je groei en ontwikkeling bereikt hebt? Op die manier kan de onderbreking in het bewustzijn vermeden worden. Dat is niet altijd mogelijk, maar er zijn gevallen waarin de ontwikkeling zeer, snel en voorspoedig vooruitgaat wanneer deze gelegenheid zich voordoet. Maar, zoals ik al zei, neem niet al te vlot en vlug iets aan. Laat het liever een open vraag in je blijven, waar al dan niet een antwoord op komt. Als het nodig en van belang voor je is om het te weten, als je open bent, zonder vooropgezette ideeën over het een of het ander, dan zul je het weten. In ieder geval moeten jullie mij niet vragen of dit wel of niet het geval is.

Er is een algemene versnelling in het evolutieproces. Dat is op verschillende manieren zichtbaar. Nooit eerder in de geschiedenis is bijvoorbeeld kennis van de innerlijke werkelijkheid zo toegankelijk geweest voor een algemeen publiek. Dit gegeven heeft geen voorloper in jullie geschiedenis. Vroeger waren er slechts enkele uitverkorenen die zich konden aansluiten bij een geheime esoterische gemeenschap – destijds wel mysterieschool genoemd - waar kennis omtrent innerlijke waarheid, werkelijke waarden en zuiveringsprocessen werd uitgezaaid.

Vandaag de dag is deze kennis open en beschikbaar voor iedereen. Het feit dat velen geen gebruik van deze mogelijkheid maken is bij sommige zielen op aarde te wijten aan gebrek aan ontwikkeling - en dus begrijpen ze het niet - of aan het feit dat velen wel de capaciteit tot begrip hebben, maar niet uit hun weerstand en apathie komen. Zij verwerkelijken hun mogelijkheden niet ten volle. Een andere uitdrukking van de versnelling in ontwikkeling is precies wat ik in deze lezing heb uitgelegd: de mogelijkheid om lagen van de ziel te ontdekken die gewoonlijk op een toekomstige belichaming wachten. In deze steeds toenemende versnelling van de beweging van goddelijk leven, wordt de doordringing van leven in de leegte met elke belichaming steeds dieper en sterker. Deze beweging gaat ook uit naar degenen die niet al hun mogelijkheden vervullen, of naar degenen die nog op een veel lagere schaal van bewustzijn staan. Zelfs bomen, planten en vogels nemen er deel aan, hun levensspanne is niet langer, in jullie termen, maar de algemene beweging veroorzaakt dat hun werkelijk, eeuwig wezen dieper in de materie doordringt, zodat deze materie verandert nadat hun leven zich heeft teruggetrokken. Het hele proces speelt zich af op een hoger niveau en wordt versneld.

Het gevolg is een speciaal verschijnsel dat, van buitenaf en buiten zijn context bezien, in tegenspraak kan schijnen met wat ik zeg. In jullie tijdperk ontstaat er een nieuw evenwicht tussen ontwikkelde en onontwikkelde zielen. Zoals er hoogontwikkelde geesten zijn die in steeds grotere getale naar dit aardse niveau komen, zo bereikt ook een steeds groter aantal onontwikkelde zielen dit niveau. Vroeger waren deze verschillen veel minder duidelijk. Er was een grotere gelaagdheid. Minder hoog ontwikkelde zielen maakten de primitieve incarnaties veel minder opvallend. Nu zijn die verschillen treffend.

Voor jullie, die op dit Pad werken, is het belangrijk je bewust te zijn van deze algemene, kosmische processen en ze op te nemen in je visie op de wereld en jezelf. In bepaalde fasen zou zulke kennis jullie helemaal niet helpen en ook niet relevant zijn voor datgene waartoe jullie geroepen worden. Maar de tijd breekt aan waarin dit belangrijk wordt, niet zozeer voor enkelen van jullie individueel, maar voor de entiteit Padwerk als geheel. Want wat jullie persoonlijk overkomt, herhaalt zich altijd op grotere schaal. Dus jullie individualiteit is een cel in de entiteit Padwerk. De entiteit ‘Padwerk’ is een cel van de entiteit ‘aarde’. Hoe gezonder iedere cel wordt, des te beter kan het gehele organisme functioneren. En gezondheid houdt kennis en begrip in.

Jullie Padwerk als entiteit is al verscheidene keren herboren. Dat zal ook zo doorgaan als jullie het beste geven aan je eigen waarheid en ontwikkeling en aan de taak waarvan jullie een gezegend deel zijn. Ik zeg jullie dit nu, omdat jullie als gemeenschap juist in deze periode door zo'n proces gaan. Als je dit gegeven begrijpt, wordt het voor jullie veel gemakkelijker om te tasten en te zoeken, te strijden en uit te reiken naar nieuwe zijnswijzen om veranderingen aan te brengen die tenslotte, als jullie toestaan dat goddelijke inspiratie jullie bereikt, alleen maar in alle opzichten een zegen kan worden voor ieder individu dat zich bij deze onderneming aansluit. Wees zonder angst in het vertrouwen en het geloof dat je opgenomen bent in iets oneindig groters dan je persoonlijke kleine zorgen, waar je soms zo onevenredig veel belang aan hecht.

De Christusgeest is met jullie, met jullie allemaal, altijd, in alles. Gods zegeningen maken jullie meest wereldse ondernemingen mogelijk, want zij worden in dienst gesteld van de Goddelijke Zaak. Laat je blijdschap in je bewustzijn toe want er is alleen maar reden om blij te zijn!"

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1978
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N. Y.)
onder de titel: 'The Birthing Process---Cosmic Pulse'
Vertaling door An van Dijk in 1986.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

255/16